

75

41. gr.

27. júní

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 45 27. maí 1938, lög nr. 14 15. maí 1939, lög nr. 39 12. júní 1939 og lög nr. 89 14. maí 1940.

42. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1941.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Hermann Jónasson.

76

L Ö G

27. júní

um breyting á lögum nr. 66 7. maí 1940, um stríðsslysatriygingu sjómanna.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrri másl. 1. gr. laganna orðist þannig:

Skylt skal að tryggja fyrir slysum af völdum ófriðar skipshafnir á öllum íslenskum skipum fjögurra rúmlesta (brúttó) og stærri.

2. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Atvinnurekendum og öðrum þeim, er bera ábyrgð á því, að þeir séu tryggðir, sem tryggingarskyldir eru samkvæmt lögum nr. 74 31. des. 1937, skal skylt, auk hinnar lögboðnu tryggingar samkvæmt áður nefndum lögum, að kaupa sérstaka stríðstryggingu fyrir skipshafnir þær, sem sigla á svæðum þeim, sem ákveðin hafa verið samkvæmt 1. gr.

Tryggingu þá, er um ræðir í 1. málsgr., skal skylt að kaupa hjá Stríðstryggingarfélagi íslenskra skipshafna. Lætur félagið hana í té á eigin ábyrgð, að svo miklu leyti sem því er það fært að dómi félagsstjórnar, en ella með endurtryggingu, sé hún fáanleg. Nú er endurtrygging eigi fáanleg hjá váttryggingarfélagi, og ábyrgist þá ríkissjóður það, sem á kann að vanta fulla tryggingu, gegn iðgjaldi, er ríkisstjórnin ákveður.

Fiskiskip, sem eingöngu stunda fiskveiðar við strendur landsins og sigla ekki milli landa, greiða í iðgjald frá 1. jan. 1941 að telja 4 krónur fyrir hvern tryggðan skipverja á viku, en ríkissjóður greiðir afgang iðgjaldsins. Uppbót (bonus), sem þessum skipum kann að tilfalla, gengur fyrst og fremst til endurgreiðslu á framlagi ríkissjóðs.

3. gr.

Aftan við 3. gr. laganna komi ný grein, svo hljóðandi:

Auk þeirra trygginga, sem um ræðir í b- og c-lið 3. gr. laganna, er útgerðarmönnum farskipa skylt að tryggja alla skipverja fyrir jafnháum upphæðum og í téðri lagagreini segir, og skal þeim varið til kaupa á árlegum lífeyri hjá viðurkenndum

tryggingarfélagum til tryggða sjálfs eða þeirra aðstandenda hans, sem bæturnar eiga 76
að hljóta. Þessi lífeyrir skal ekki skerða önnur eftirlaun, er hlutaðeigandi kann að 27. júní
eiga rétt á.

Sama skylda hvílir og á útgerðarmönnum annarra skipa en farskipa, ef þau
sigla til útlanda, enda fer um trygginguna að öðru leyti á sama hátt sem um farskip
væri að ræða.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1941.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Stefán Jóh. Stefánsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 43 13. nóv. 1903, um vörumerki.

77

27. júní

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með sam-
þykki mínu:

1. gr.

Meðan núverandi styrjöld er háð, skal vernd skrásettra, erlendra vörumerkja,
sem endurnýja þarf samkvæmt 10. gr. vörumerkjalaganna, haldast, enda þótt til-
kynning sú, sem um ræðir í 2. mgr. téðrar greinar, hafi ekki borizt skráritara í
tæka tíð.

Meðan ákvæði þetta er í gildi, skal heimilt að endurnýja vernd skrásettra er-
lendra vörumerkja, enda þótt tilkynningar um endurnýjanir séu afhentar síðar
en 10. gr. vörumerkjalaganna ákveður.

Endurnýjun vörumerkjaverndar samkvæmt þessari grein telst frá þeim degi,
er verndartími samkvæmt vörumerkjalögum rann út.

2. gr.

Nú verður sú breyting á ófriðarástandinu, að telja má samgöngur orðnar svo
greiðar, að ekki sé ástæða til að halda ákvæðum 1. gr. lengur í gildi, og koma þá
ákvæði 3. gr. til framkvæmda.

3. gr.

Að ófriðnum loknum eða þegar svo er ástatt, sem um ræðir í 2. gr., skal at-
vinnu- og samgöngumálaráðuneytið með auglýsingú í Lögbirtingablaðinu setja til-
tekinn frest til endurnýjunar, en að þeim tíma liðnum skal verndin falla niður,
hafi ekki vörumerkjaskráritara borizt tilkynning um endurnýjun skrásetningar,
áður en fresturinn er útrunninn.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 27. júní 1941.

Sveinn Björnsson.

Ólafur Thors.